

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/3/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016202465
Dátum vydania rozhodnutia: 29.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1016202465.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie, so sídlom Tulčák 310, IČO: 31 303 862, zastúpený: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Námestie Ludovíta Štúra 1, Bratislava, za účasti: 1. Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, so sídlom Tajovského 28B, Banská Bystrica, zastúpený: JUDr. Martin Dianiška, advokát so sídlom Slnecná 42, Banská Bystrica, 2. PRALES, občianske združenie, so sídlom Odrnovie 563, Rosina, IČO: 42 071 879, 3. Združenie domových samospráv, občianske združenie, so sídlom Rovniankova 1667/14, Bratislava, IČO: 31 820 174, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6878/2016-6.3 zo dňa 6. septembra 2016, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/5/2017-170 zo dňa 26. júla 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č.k. 23S/5/2017-170 zo dňa 26. júla 2017 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6878/2016-6.3 zo dňa 06.09.2016. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 167 ods. 1 a § 169 S.s.p. tak, že žalobcovi ani ďalším účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

2. Rozhodnutím č. 6878/2016-6.3 zo dňa 06.09.2016 žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „Správny poriadok“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa - Okresného úradu Banská Bystrica, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-BB-OSZP1-2016/012283-SP zo dňa 31.05.2016, ktorým na základe žiadosti Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky zo dňa 10.03.2016 žiadateľovi vydal súhlas podľa § 16 ods. 2 v znení § 14 ods. 2 písm. d/ zákona č. 543/2002 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v znení

neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z.z.“) na let lietadlom, ktorého výška letu je menšia ako 300 m nad najvyššou prekážkou v okruhu 600 m od lietadla, a podľa § 67 písm. h/ tohto zákona povolil výnimku zo zákazov ustanovených v § 16 ods. 1 písm. a/ v znení § 15 ods. 1 písm. e/, § 16 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 1 písm. i/ tohto zákona na rozorávanie existujúcich trvalých trávnych porastov a rúbanie drevín, na zásah do lesného porastu a poškodenie vegetačného a pôdneho krytu a na umiestnenie stavby v súvislosti s vybudovaním zariadenia - stavby vyhliadkovej veže v národnej prírodnej rezervácii Zadná Poľana na parcele KN-C 15584/4 v k.ú. O. a podľa § 82 ods. 12 tohto zákona určil podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny.

3. Krajský súd zo žalobných bodov uvedených v správnej žalobe zistil, že žalobca sa domáhal ochrany záujmov v oblasti životného prostredia, konkrétne ochrany prírody a krajiny v územiach, v ktorých platí zvýšený stupeň ochrany. V tejto súvislosti poukázal na to, že základným predpokladom pre úspešnosť správnej žaloby je, že administratívnym rozhodnutím, proti ktorému žalobca podanou správnu žalobou brojil, bol ukrátený na svojich subjektívnych právach (§ 178 ods. 1 S.s.p.) alebo bol porušený verejný záujem v oblasti životného prostredia (§ 178 ods. 3 S.s.p.). V posudzovanom prípade bol rozhodnutím orgánu verejnej správy prvého stupňa, v spojení s druhostupňovým rozhodnutím, udelený súhlas a povolené výnimky zo zákazov v súvislosti s výstavbou vyhliadkovej veže, ktorá mala byť umiestnená v území s 5. stupňom ochrany podľa zákona č. 543/2002 Z.z., v území, ktoré je národnou prírodnou rezerváciou, biosferickou rezerváciou, chráneným vtáčím územím a územím európskeho významu. Povoľované činnosti bol žiadateľ - ďalší účastník konania I oprávnený vykonávať v období od 01.05.2016 do 31.12.2016, teda na toto obdobie bola stanovená platnosť povolenia. Z vyjadrenia účastníkov konania na pojednávaní vyplynulo, že v období platnosti povolenia nebola výstavba veže realizovaná a nezačalo sa s výkonom žiadnych prác. Preskúmané rozhodnutia podľa názoru správneho súdu nezasiahli do žiadnych práv a chránených záujmov, konkrétne ani do záujmov na ochrane prírody a krajiny, pretože nimi povolená činnosť nebola realizovaná. Keďže platnosť povolenia uplynula, preskúmané rozhodnutia tak nie sú spôsobilé ukrátiť akékoľvek práva a záujmy ani v budúcnosti. Správny súd tak za najpodstatnejší dôvod pre zamietnutie správnej žaloby považoval ten, že preskúmané rozhodnutia žiadnym spôsobom nezasiahli do akýchkoľvek práv a záujmov, pretože nimi povolená činnosť nebola realizovaná, a vzhľadom na uplynutie času, na ktorý boli výnimky a súhlas v území s 5. stupňom ochrany udelené, ani v budúcnosti nie sú spôsobilé privodiť zásah do akýchkoľvek práv a právnom chránených záujmov. V nadväznosti na uvedenú argumentáciu správny súd poukázal aj na závery vyslovené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Sžo/87/2014 zo dňa 17.12.2015, kde sa najvyšší súd ako súd odvolací vysporiadaval so skutočnosťou, že preskúmané rozhodnutie (vydané taktiež v režime zákona č. 543/2002 Z.z.) v priebehu odvolacieho konania stratilo platnosť. Najvyšší súd uviedol, že ak by došlo k zrušeniu preskúmaného rozhodnutia, ktoré v priebehu súdneho konania stratilo platnosť, žalovaný by musel správne konanie podľa § 82 ods. 9 písm. a/ v spojení s § 89 ods. 3 písm. b/ zákona č. 543/2002 Z.z. zastaviť. Ďalej najvyšší súd uviedol, že: „Rozhodnutie správneho orgánu nemožno súdom zrušiť vtedy, ak sa nemôže v ďalšom konaní privodiť vecne iné, či výhodnejšie postavenie pre účastníka.“

4. V ďalších bodoch odôvodnenia rozsudku sa krajský súd vecne zaoberal žalobnými námietkami viažucimi sa k napadnutému rozhodnutiu žalovaného orgánu verejnej správy.

5. Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca - sťažovateľ kasačnú sťažnosť a navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V kasačnej sťažnosti namietal nesprávne právne posúdenie.

6. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny a preto žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

7. Vyjadrenie ostatných účastníkov konania ku kasačnej sťažnosti nebolo podané.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p.) preskúmal napadnutý

rozsudok krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p. a dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť sťažovateľa je potrebné odmietnuť ako oneskorene podanú (§ 459 písm. a/ S.s.p.).

9. Predmetom kasačného konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa sťažovateľ domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 6878/2016-6.3 zo dňa 06.09.2016.

10. Podľa § 443 ods. 1 veta prvá S.s.p. kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu, ak tento zákon neustanovuje inak.

11. Podľa § 443 ods. 5 S.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v § 443 ods. 1 až 4 Správneho súdneho poriadku nemožno odpustiť.

12. Podľa § 69 ods. 1 S.s.p. lehoty podľa tohto zákona sa počítajú na hodiny, dni, týždne, mesiace a roky.

13. Podľa § 69 ods. 3 S.s.p. do lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty.

14. Podľa § 69 ods. 4 S.s.p. lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Ak chýba tento deň v poslednom mesiaci lehoty, končí sa lehota uplynutím posledného dňa tohto mesiaca.

15. Podľa § 69 ods. 6 S.s.p. lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na správnom súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak podanie urobené elektronickými prostriedkami je doručené mimo pracovného času.

16. Podľa § 459 písm. a/ S.s.p. kasačný súd uznesením odmietne kasačnú sťažnosť ako neprípustnú, ak bola podaná oneskorene.

17. Z vyššie citovaných ustanovení Správneho súdneho poriadku vyplýva, že rozhodujúcou skutočnosťou pre určenie začiatku plynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti je deň doručenia napadnutého rozhodnutia osobe, ktorá podala kasačnú sťažnosť. Začiatok plynutia lehoty sa teda neodvíja od okamihu nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia. Určitú výnimku predstavuje prípad podania kasačnej sťažnosti generálnym prokurátorom, kedy začiatok plynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti sa v určitých prípadoch odvíja od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (bližšie pozri § 443 ods. 3 S.s.p.).

18. Z obsahu súdneho spisu najvyšší súd zistil, že rozsudok krajského súdu bol právnej zástupkyni sťažovateľa riadne doručený elektronicky dňa 6. septembra 2017 (č.l. 183 súdneho spisu). Podľa už vyššie citovaného ustanovenia § 69 ods. 4 S.s.p. platí, že lehota určená podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa skončí uplynutím toho dňa, ktorý svojim pomenovaním alebo číselným označením zodpovedá dňu, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty. Z ust. § 69 ods. 3 S.s.p., možno vyvodíť, že do lehoty určenej podľa mesiacov sa započítava deň, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty t.j. deň doručenia napadnutého rozhodnutia osobe, ktorá podala kasačnú sťažnosť. Rozsudok krajského súdu bol právnej zástupkyni sťažovateľa riadne doručený elektronicky dňa 6. septembra 2017 s tým, že posledným dňom lehoty na podanie kasačnej sťažnosti bol 6. október 2017 (piatok). Vzhľadom na to, že kasačná sťažnosť bola podaná elektronicky dňa 09.10.2017 (doplnená poštou dňa 10.10.2017), je potrebné konštatovať, že nebola podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu oprávnenému subjektu tak, ako to vyžaduje § 443 ods. 1 veta prvá S.s.p.. Na danú vec pritom nemožno aplikovať výnimky zo všeobecnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti podľa § 443 ods. 2 S.s.p., a preto najvyšší súd rozhodol tak, že podľa § 459 písm. a/ S.s.p. kasačnú sťažnosť odmietol ako neprípustnú, pretože bola podaná oneskorene.

19. Z dôvodu, že najvyšší súd dospel k záveru o podaní kasačnej sťažnosti po zákonom stanovenej lehote, bolo potom už bezpredmetné zaoberať sa námietkami obsiahnutými v kasačnej sťažnosti.

20. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol najvyšší súd podľa § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 467 ods. 4 S.s.p. tak, že podľa § 170 písm. b/ S.s.p. vyslovil, že žiaden z účastníkov kasačného konania nemá právo na náhradu trov konania. Účinky, ako aj výsledok konania pri odmietnutí kasačnej sťažnosti je totiž obdobný ako pri zastavení správneho súdneho konania.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.